

man anser det for at være rigtigt. Det ærede Medlem maa vide, at Privatbanerne svarede ogsaa Bidrag til Kommissarieinstitutionen til den almindelige Drift. Det ere de blevne fri for, uden at vi have vedtaget nogen som helst Lovændring. Vi have forandret det ved et Pennestrøg paa Finansloven, og det samme kunne vi ogsaa gøre her, hvis Regering og Rigsdag mene, det er heldigt, at vi stryge ogsaa det, som det ærede Medlem vil have strøget.

Naar Situationen er saaledes, tillader jeg mig paa mit Partis Vegne at fraraade, at vi udsætte Loven for at komme op i Landstinget igen, saa at det mulig kommer til at gaa os som i sidste Samling, at vi ikke se den mere, thi der er et saa væsentligt Fremskridt i det Lovforslag, som nu er kommet fra Landstinget, og som vi have vedtaget ved 1ste Behandling, at det nok er værd at tage det. Det er de Bemærkninger, jeg i alt Fald foreløbig skal gøre mod det ærede Medlems Ændringsforslag.

J. J. Jensen: Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for denne Ændring, fordi jeg ved nærmere Overvejelse er kommen til det Resultat, at det absolut er rigtigt, at disse Egne blive fritagne for den Byrde at betale de omtalte Penge ind i Statskassen. Naar selv det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) synes, dette er rigtigt, forstaar jeg ikke, hvorfor vi skulle omgaa det paa den Maade, at denne Ændring skal gennemføres ved en Forandring paa Finansloven. Det ene naturlige er da at forandre det paa selve den Lov, som vedrører disse Forhold. Jeg maa derfor meget anbefale, at vi stemme for denne Ændring.

Hammerich: Jeg skal ogsaa bestemt anbefale at stemme for den Ændring, det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har stillet. Det har altid generet mig i høj Grad, at Staten har ladet disse Privatbaner, der dog delvis tage en Byrde fra Staten, lønne den Kontrol, den selv forlanger at føre med Bygningen og med Driften. Nu siger ganske vist det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), at det kunne vi komme ud af ved en Ændring paa Finansloven. Jeg synes, at naar der er forkerte Bestemmelser i en Lov, skulle vi ikke gaa ud fra, at de skulle ændres ved Finansloven, det er en gal Vej at komme ind paa. At der skulde være nogen Risiko for, at denne Ændring skulde

hindre Vedtagelsen af Lovforslaget i Landstinget, kan jeg ikke tænke mig. Jeg skal derfor paa det bestemteste anbefale, at man stemmer for denne Ændring.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg tilraader dem, som ønske dette Lovforslag ophøjet til Lov, at stemme mod det foreliggende Ændringsforslag; vi vide, hvad vi have, naar vi vedtage Forslaget, som det foreligger, men vi vide ikke, hvad vi faa, hvis vi atter sende det op til Landstinget. Den Modstand, der til Dels i allersidste Øjeblik rejstes imod dette Forslag oppe i Landstinget, synes mig at gøre det betænkeligt for dem, der ønske Lovforslaget fremmet, og som erkende, at det, der her er tilbage af det oprindelige Lovforslag, er det bedste og det vigtigste af det, der stod i det, at lægge det yderligere Hindringer i Vejen. Det er saa meget mærkeligere at se den Koalition, som her dukker op til Fordel for det ærede Medlems Ændringsforslag og mod det foreliggende Forslags uforandrede Vedtagelse, som der jo her kun er Tale om at ændre noget, der blev vedtaget enstemmig i Fjor, ogsaa af de 3 ærede Medlemmer, der nu have foreslaaet det ændret. I Fjor var der ikke en af dem, der havde noget at indvende paa dette Punkt; men nu skal der lægges Lovforslaget Hindringer i Vejen for absolut at faa dette ændret, om hvilket der jo ogsaa reelt set kan siges adskilligt. Det er ikke for mig en given Sag, at Staten selv bør betale det Tilsyn, som den forlanger ført med private Foranstaltninger. Jeg siger, det er ikke en given Sag, det er i alt Fald ikke det, der hidtil har været det almindelige, i den Henseende har den sidste ærede Taler (Hammerich) ikke Ret. Saa vidt jeg kender Forholdene, navnlig de Institutioner af denne Art, der høre under mit Ministerium, er det netop Reglen, at de paagældende Institutioner selv betale det Tilsyn, som Staten fører med dem; jeg kan saaledes nævne det københavnske Sporvejsselskab og vistnok ogsaa Telefonselskaberne o. s. v. Imidlertid vil jeg ikke dermed sige, at det ikke kunde være rigtigt muligt at gaa over til noget andet; det har man jo, som berørt af en æret Taler (Jens Busk), allerede gjort med Hensyn til Tilsynet med de private Baners Drift. Det blev ogsaa oprindeligt betalt af Banerne selv, men i 1898—99, eller naar det nu var, vedtog man paa Finansloven, at det fremtidig skulde falde bort, og at